

סמ"ר כהן-טוויל אליהו

2137600

בן מרים וחיים

נולד ב- י"ד תמוז תשי"ג 27.7.1953

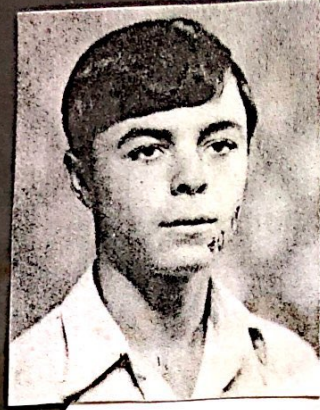
התגייס לצה"ל באוגוסט 1971

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- י"ג תשרי תשל"ד 9.10.1973

בקרב על תל-ורדה.

שמן - שוחיל, אליהו

אליהו בן מרים וחיים, נולד ביום י"ד בתמוז תשי"ג (27.7.1953) בלוד ולמד שם בבית הספר היסודי "הרצליה". הוא המשיך את לימודיו בבית הספר התיכון המקצועי "עמל", שם השתלב במגמה של חשמלאות. משסיים את חוק לימודיו, עבד תקופה קצרה במקצועו החדש.

אליהו גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1971 וחוצב לחיל הרגלים. במסגרת שירותו עבר קורס משק"י מקלעים, קורס מ"כ רובאים וקורס מ"כים חי"ר. הוא אהב מאוד את שירותו ועשה אותו בגאמנות. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים היה עם יחידתו ברמת הגולן. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), יצא עם חוד הכוח שפרץ אל מערכי האויב. בקרב שהתחולל באזור תל ורדה נפגע אליהו ונפל. הוא הובא למנוחות עולמים בבית העלמין בלוד. השאיר אחריו אב, אם ואחות. לאחר נפלו הועלה לדרגת סמל ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "אליהו היה מהמובחרים שבלוחמים, ועת מלחמות ביצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר", כמו כן כתב שר הביטחון דאז משה דיין: "אליהו היה חייל מצוין וחבר מסור. הוא היה אהוב על כל מי שהכירו".

משפחתו תרמה לזכרו ספר תורה לבית הכנסת "הדמ"מ" בלוד.

"יהי זכרו ברוך"

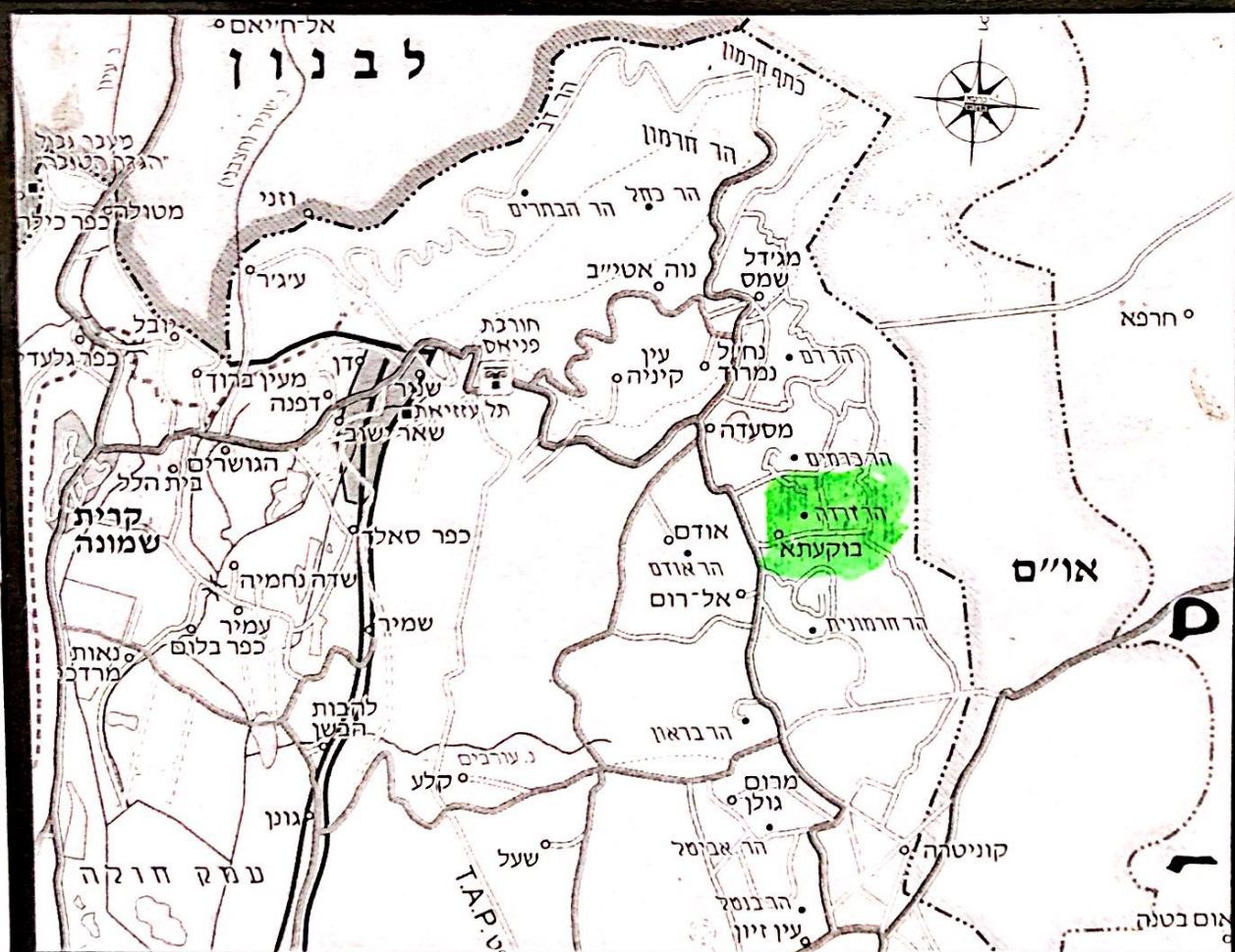
חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)

בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הבטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות כחול-לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א, בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה (1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

היערכות כוחותינו ברמת-הגולן (6 באוקטובר 1973)

לוחמי גדוד "גדעון" לא עמדו לבדם במערכה בגזרה הצפונית של רמת-הגולן בצהרי שבת ה-6 באוקטובר 1973, משפרצה בהפתעה מוחלטת מלחמת יום הכיפורים. לצידם ב"קו הראשון" בקו המוצבים היו הטנקיסטים של גדוד "סער" של חטיבת השריון "ברק" מפוזרים וצמודים – מחלקת טנקים ליד כל מוצב. מאחוריהם, ב"קו השני" של הגיזרה הצפונית, היו מרוכזים שאר לוחמי החטיבה בריכוזים גדודיים ביער מסעדה, ולא הרחק מהם באזור פתחת קונייטרה (חרמונית-נפח) חנו בריכוזים גדודיים לוחמי חטיבת השריון 7, בפיקוד אל"מ אביגדור ("יאנוש") בן-גל. בדרך כלל (החל משנת 1972) היתה רמת-הגולן באחריותה של מפקדת מרחב הגולן (חטמ"ר "גולן"); במוצבי ה"קו הסגול" החזיקו כוחות של גדודי חי"ר מילואים, ורק בגלל המתרחש הרבה, ריכוזי הכוחות של הצבא הסורי ומצב הכוננות הגבוהה, הוחלפו גדודי חי"ר מילואים אלו בספטמבר 1973 בגדודי חי"ר סדירים: גדוד "גדעון" של חטיבת גולני בגיזרה הצפונית, וגדוד נח"ל-מוצנח במוצבי

פריסת החטיבה במלחמת יום הכיפורים

שלב הבלימה בגיזרה הצפונית (6-7 באוקטובר 1973)

אלוף פיקוד הצפון, יצחק חופי, העריך, כי ה"מאמץ העיקרי" הסורי יהיה בגיזרת פתחת קונייטרה, ועל-כן השאיר את חטיבה 7 עם 105 טנקים מדגם צנטוריון כעתודה פיקודית בשלושה ריכוזים גדודיים סביב נַפח. בגיזרה הצפונית, עליה הגנו לוחמי גדוד "גדעון", היו אפוא 137 טנקים (105 של חטיבה 7 ו-32 מחטיבת "ברק"), ואילו בגיזרה הדרומית, עליה הגנו לוחמי גדוד הנח"ל המוצנח, היה גדוד טנקים מעורב, מפלוגות הטנקים של "סער" ו"סופה" של חטיבת "ברק", ולו 40 טנקים בלבד.

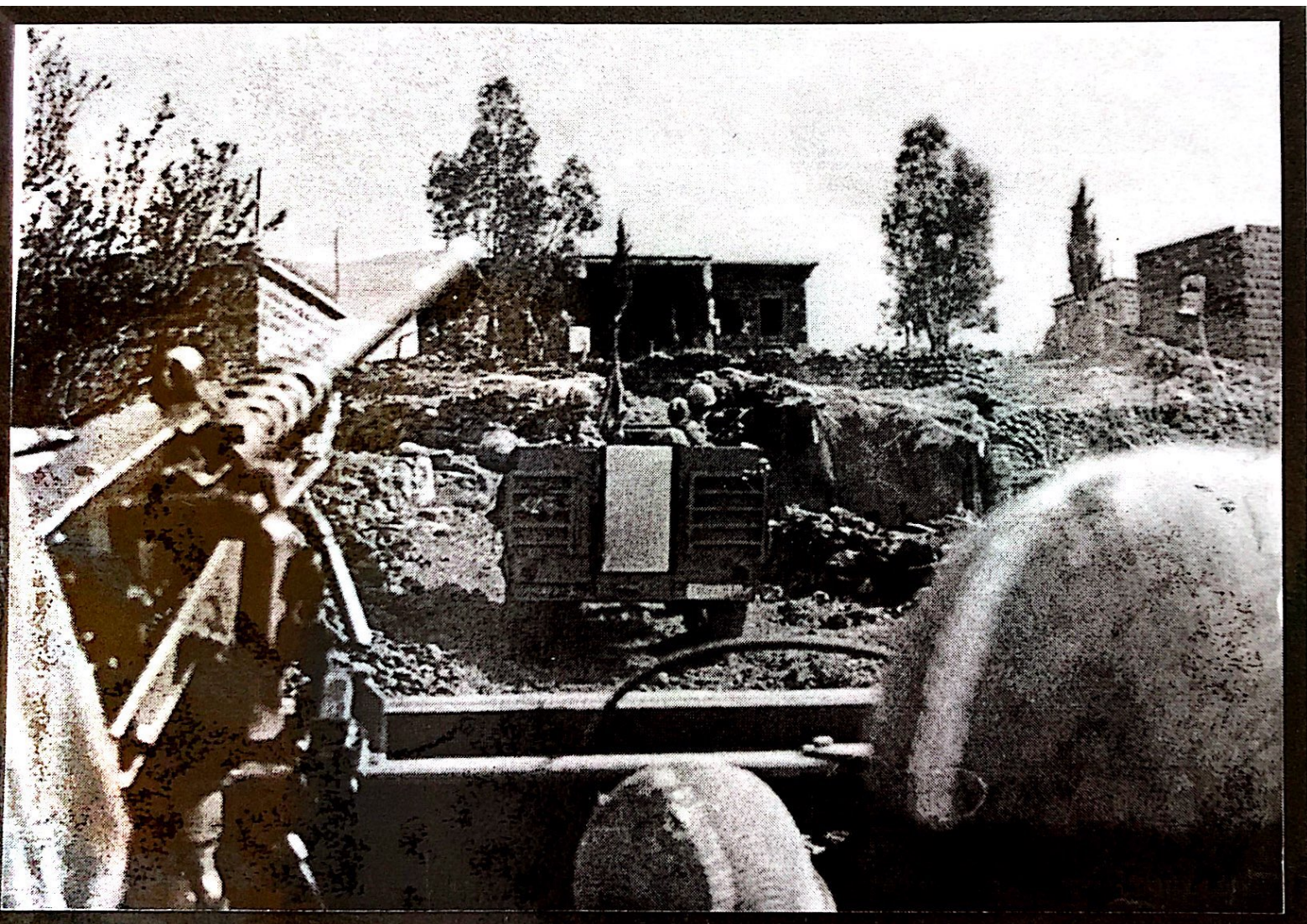
ההתקפה הסורית במלחמת יום הכיפורים החלה בסמוך לשעה 14.00 בהפגזה ארטילרית כבדה על כל המוצבים ובתקיפת מטוסים על מפקדות עורפיות ומחנות עורפיים. לאחר ריכוך אווירי וארטילרי ותחת חיפוי ארטילרי צמוד נעו צוותי-הקרב של דיביזיות החי"ר לעבר תעלת הנ"ט החפורה לאורך ה"קו הסגול" במטרה לכבוש את קו המוצבים ולהגיע בתוך שעות ספורות לכביש האורך מסעדה-קונייטרה-רפיד. בגיזרה הצפונית נכשלו הסורים במשימתם. כוחותיהם חדרו אמנם מצפון לחרמונית ולבוקעתא, אך הם לא הצליחו לבסס מאחז כלשהו. הישגם היחיד עם פתיחת המלחמה היה כיבוש מוצב החרמון הישראלי.

איזור הלחימה

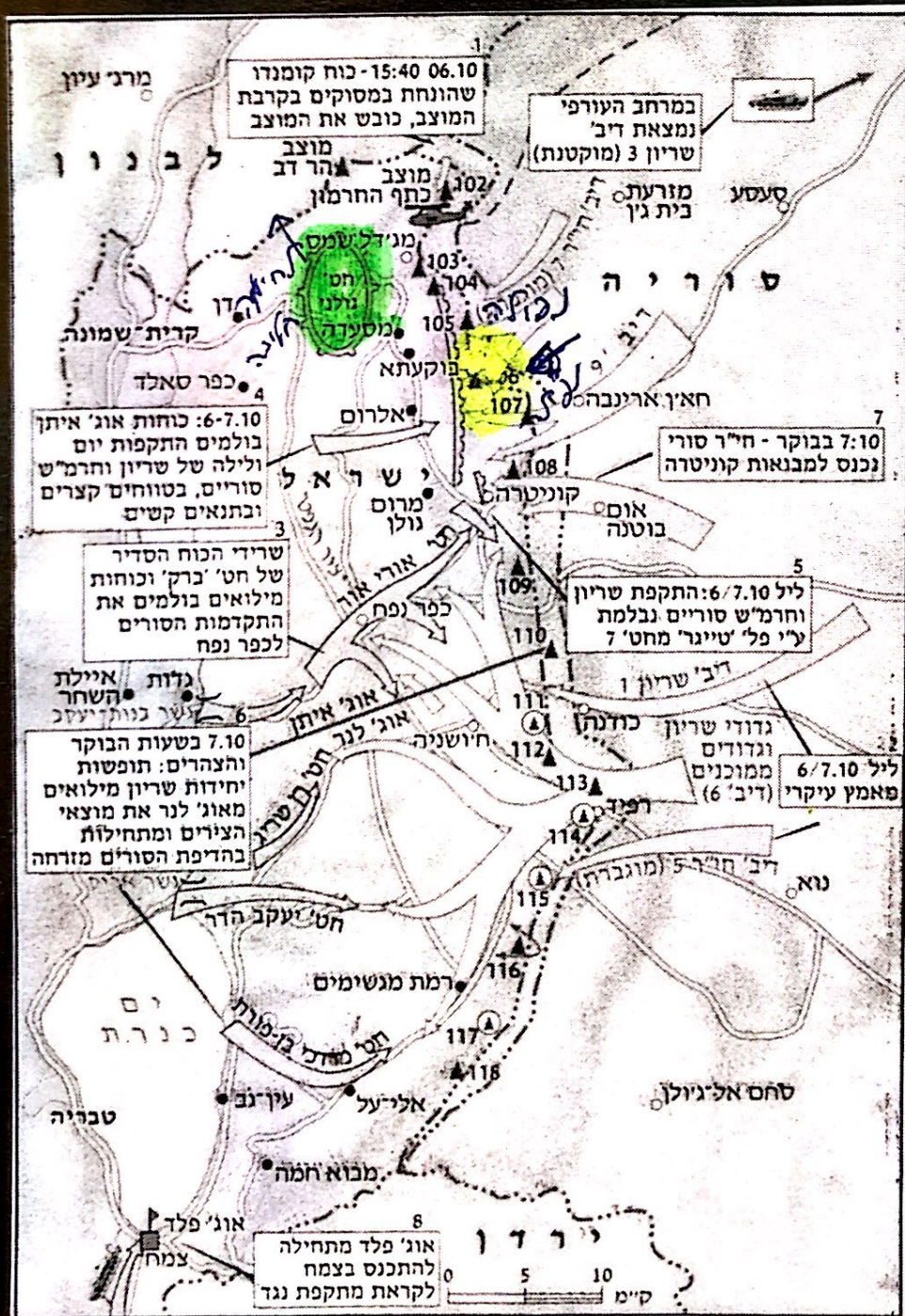
קבוצת פקודות ומפקדיו

איזור נפילתו

התקפת הנגד בחזית הצפון (8 עד 10 באוקטובר 1973)

התקפת הנפל של חטיבת גולני בנסיון לשחרר את מוצב החרמון הישראלי, ביום שני ה-8 באוקטובר 1973, היתה ראשיתה של התקפת נגד גדולה של כל כוחות צה"ל ברמת הגולן. מתקפת הנגד התנהלה במשך שלושה ימים רצופים, 8 עד 10 באוקטובר 1973, ובסופה נהדפו הכוחות הסוריים משטח הגולן, וצה"ל הגיע חזרה עד ל"קו סגול".

"המאמץ העיקרי" של כוחות פיקוד צפון היה מכוון להדיפת הסורים מהשטח, שנכבש על-ידם בדרום רמת הגולן (מגבול קונייטרה-נַפֶּח בצפון-מערב ועד גיזרת רפיד-רמת מגשימים בדרום-מזרח); אוגדת תא"ל מוסה פלד ואוגדת האלוף דן לנר פעלו במשותף בצירים: רמת מגשימים-ג'וח'דר, גמלא-כודנה ויהודיה-חושניה. אוגדת תא"ל רפאל איתן, בתוכה לוחמי חטיבת גולני לרבות חיילי גדוד "גדעון" ולוחמי חטיבה 7 לרבות חיילי גדוד הטנקים "סער", סייעה למתקפת הנגד הפיקודית. חטיבת הטנקים בפיקוד "יאנוש" בן-גל בלמה בקרבות שב"ש קשים ביותר בגיזרת קונייטרה והחרמונית, וצוות קרב גדודי מוגבר של חטיבת גולני בפיקוד אמיר דרורי הופעל כאמור בנסיון לשחרר את מוצב החרמון.

מספר חברו דוד: זאת אלי היכרתי בגיל 4 כאשר הייתי משכונה. אלי ואני
בגיל 12 כשני אחים היוו עשן יחד, ישיבה לאור הלכה לקו או שהיה
אלי אלה את החי - גידול תרמולים וטיפוח בחתולים, בהם שמענו הניה
מגבילה. היוו הלחים ושהים יחד הסאה הסיום בהם היסודי נוסדו דרכיו
אלי הלך על מדף הכרס "אמא" במעמית חסמא ואלי אנו במכונת חס.
הקופה למדים זו פאנאן רחל קרה אחרי פלימאים. בהל ינה לסת
העין הקיץ היוו הולכים עם ובקרה היוו לנסים בתענה האמצע "ולט-דיסן".
עם הימי כאלון או שני, כשאלי התחיל לקרוא בתל-אבה האומה חסמא
לפניו לקחת עם.

אלי התגייס שולח חודשים אחרי מחזור אמוס אך בשיריון נאלץ בגולה אנו
ולעז אספר על הקופה שירמא. יצא לנו ליכאלה אל אלי היום שיש הקרה
בהם הידורחה המסרף שלפ. היום. שמחת הבקר בא אלינו הסאה כיני
אפיסרה מאמנו היוו עדין בשנים כאשר נכנסם לא רחם (לש) עדין אמנו.
ניסרה מאמני ה- "שאלו אפארא". זו הינה המילה הפחיתות ששמענו ממנו
ה- 3.10.1948. נפל במילוי תסקיו במחת הבזון. כך נוסדתי מחברי יקר
שלא יחד אלי. כאח הוא נילור תקוק בליכרון לחרוה הרם לא
בשמע ימרי מיגאלי, לא בהיבד ולא בהמל הלידורא היה אלי מפונק
בהן עקונים לכה חיסם מיעד נהיה, בתקופה ולפא היה שוכה כמל
הלדים ונאל חלק בהל מעלה שוכהי מאל ומאמץ היה מוקלסמבהים
כהים מאמלם לא היסודי בהם אחי, אהב אלי (היה) חבריו והיה
אסור אלים בפל נמי. נפלו בתקופה הולם לא העבילם במיעד
"אלי היה צנוח מאוב המאופין אולם היה אהוב על כולם
הוריו של אלי עברו קשה ועצא ארית ממסורו" (מספר חברו עכבה)

"אחרי השירונא יצא אלי לקורס מכיב היפודר מחזור אחי בהמא
ואחרי מיכן היצור עברו משפח עברו הפנרף עם תיליו
הקלימא".

* (חובס מחתורו מספ "אלי היבד אילני בילי מאומן עתוטיין עכל
אח הולגים של והיתחלקו בהם. היכרתי עז סל וחברה ואלא סלס
היחול עברש הנל, אלי אהב"א פיתים ומאמלם לא היצור על
שירונא בגיליו. אחריה שמעה חבריו הסוכה שירונא בשיריון.
הלכא היבד אלי הוא עשה שדול ורטיני ומר".

אלי טאג בילד 27.7.1953, בן זקונים, יאצא צורה קאן בער

באד אמה בבית הספר היסודי ק"ל חרצ'קה ואחרי זה את ביהם
הפכו בוגרה "עמל" בעגמה חלמאלא 3 שנים אחר את היילאגים
היה פלאג שקצן וחבר טאג אחריו, אחר הרבה חברים.
אלי אחר את חיי החברה אחר אבא, היפה או חלומה
התבגרה חרצ'קה, בהפנה, בקיין בתבולת האמת ומסודרת.
אפני ג'אסא אצבא אלי תמיד אחר לילא חרצ'קה אבא חק איחוד
קרבות מאחרת ובלילא התקבל אפני לא היה מאולד ממנו.
אחר את היחידה וצבא ותמיד היפה או לאושה אפני אחרת
אפני חיל מאחרת יום הכיסורים אלי היה בתורה בבית והיה
והיה צריך אצבא אנפול.

בחרה יום כיפור בשנאד או להצבא הבטחתי בכי קו היגיל
אחריות אצבא אחרת אבסס ואבדוק לקרוב באם הצבא בלא
יחידה היפה ברמת הקאן באיזה בוקצה. בן 20 היה בקרא.
ביום שישי 5 באוקטובר האו אולד חביו בסוף האחרונה.
אחרת הלכא בבוקר חרצ'קה איחוד לבין בגיזרה סני בצורח.
בא 4 נחדה האם מחלם לבא נאמה את בער מתקרב
אלי והיא לא מצאנה אפני בו באילו בלא נוח נאם ממנה.
היפה אה הרגלה לא טובה באילו בער נאקח ממנה.

כתב - בן טאג חיים.

אלוהים —
"במותם ציוו לנו את החיים"
אך הוא לא ציוה לנו דבר
חוץ מזכרון חם,
מכאב עמוק וצורב,
מחיוך שנעלם,
מנוכחות לא נוכחת
מעלבון צורב
ומכאיב
ומכאיב
ומכאיב